

Omdat Willeke verliest mag Peter zingen

Dertien omroepen, dertien artiesten, dertien liedjes, één winnaar. Hemelvaartsdag 1995 is Dag van de regionale omroep, met het Nederlandse Songfestival.

De regionale omroepen geven allemaal een eigen invulling aan de *Dag van de regionale omroep*. Verschillende omroepen houden een open dag (Omroep Zeeland niet) en allemaal besteden ze op de radio aandacht aan de natuur. Omroep Zeeland brengt een *live*-programma van 7.00 tot 13.00 uur vanaf Neeltje Jans en laat luisteraars dauwtrappen in natuurgebied Oranjezon. Ook wordt een documentaire uitgezonden over de historie van de regionale omroepen, met een apart gedeelte over Omroep Zeeland.

Alberti met *Waar is de zon* bij het Eurovisie Songfestival in 1994 in Ierland eindigde op de 23e plaats; te laag voor plaatsing in 1995. Algemeen wordt aangenomen -en destijds is ook aangegeven- dat de regiozenders hun eigen Nederlandse Songfestival houden om in het gat van het Eurovisie Songfestival te springen. Ben Groenendijk van koepelorganisatie ROOS zegt in de *PZC* echter dat dat niet zo is. "Ons doel is regionale artiesten een zetje geven naar de landelijke podia. Je kunt dit zien als een volgende stap in hun carrière".

Muziekfeest als slot

De omroepen sluiten de dag samen af met het Nederlandse Songfestival. Alle regiozenders zenden het programma tussen 21.00 en 23.00 uur uit,

rechtstreeks vanuit het Utrechtse muziekcentrum Vredenburg. Karin Bloemen presenteert het. De omroepen werken ervoor samen met Conamus, de pleitbezorger van de Nederlandse muziek. Conamus heet tegenwoordig Buma Cultuur.

Zetje

Over waarom het Nederlandse Songfestival wordt georganiseerd wisselen de meningen. Nederland mag in 1995 niet meedoen aan het Eurovisie Songfestival, omdat Willeke

Elke regionale omroep doet mee. Voor Omroep Zeeland zingt Peter Adriaanse *De woorden, die schieten tekort*. De liedjeschrijvers kunnen f 10.000,- winnen en de beste zanger of zangeres verdient een reisje voor twee personen naar Engeland.

Alle omroepen sturen een supportersbus naar Utrecht, maar Omroep Zeeland krijgt de organisatie daarvan niet rond en schenkt de bus aan Omroep Brabant, die het aantal belangstellenden nauwelijks aankan. De Groningse zangeres Wia Buze wint het festival voor Radio Noord met *Bij alles wat ik doe*.

/peter Peters optreden

De uitslag van het Nederlands Songfestival:

Plaats	Artiest	Titel	Punten	Omroep
1.	Wia Buze	Bij alles wat ik doe	123	Radio Noord
2.	Joke Bruijs	De laatste dans	115	Radio Rijnmond
3.	Gina	Ga je mee	93	Omrop Fryslân
4.	Jacques Kloes	Een leugentje om bestwil	82	Radio Noord-Holland
5.	Nurlaila	Blijf je bij mij	80	Radio West
6.	Peter Douglas	Mijn beste kameraad	78	Radio Utrecht
7.	Peter Adriaanse	De woorden, die schieten tekort	75	Omroep Zeeland
8.	Margriet Markerink	Huid en haar	71	Omroep Gelderland
9.	Eri-Kah	Ik ben verliefd	69	Radio Drenthe
10.	Roland Verstappen	Hou me vast	53	Omroep Brabant
11.	Rudy Ray	Een leven met jou	51	Omroep Flevoland
12.	Etienne Borgers	Wie kan zonder	48	Omroep Limburg
13.	Helene Heine	Net als een droom	10	Radio Oost

① Logo van het eerste (en enige) Nederlandse Songfestival.

② Toegangsk kaartje van Muziekcentrum Vredenburg, voor het songfestival op 25 mei 1995.

Peter Adriaanse: van ‘magertjes’ tot supergoed

Tegenwoordig zou hij meer op zijn strepen staan, maar toen “liet ik het een beetje gebeuren”. Toch is Peter Adriaanse tevreden met zijn zevende plek.

Als zanger moet je soms hard zijn, en Peter Adriaanse is dat in 1995 onvoldoende, zegt hij terugkijkend. Tijdens de repetities van het Nederlandse Songfestival laat hij het dus een beetje gebeuren: “Ik had de *guts* niet om er tegenin te gaan. Joke Bruijs die voor Radio Rijnmond zong deed dat wel, zo van ‘ik hoor dit en dat niet goed’. Het was handig geweest als er iemand bij was geweest die het had aangestuurd. Maar mijn optreden stond als een huis!”

Bløf

Adriaanse heeft zijn eerste CD *Pegasus* uit en maakt als Leeuw van het duo *Muis en Leeuw* nog maar net een kinderprogramma voor Omroep Zeeland als hij in 1995 wordt gevraagd om de omroep op het festival te vertegenwoordigen. “De omroep had eerst Bløf gevraagd, toen nog een beginnende band, maar die wilde niet. Het leek mij wel leuk om mee te doen”. Het liedje was al uitgekozen door de stichting Conamus: *De woorden, die schieten tekort* (tekst: Annemieke Woudt, muziek: Michiel Pos). “Ik denk dat Bløf daarom afhaakte,” zegt Adriaanse nu, “omdat ze niet zelf konden kiezen, maar een vastgesteld liedje kregen”.

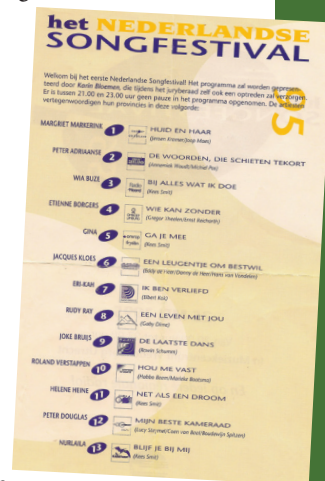
Doordat hij pas in tweede instantie wordt gevraagd is het haastwerk: “Alles moest binnen twee weken. Ik kreeg dat nummer op een DAT-bandje en een week later moest ik het in de studio inzingen voor de CD van het festival. Ik heb toen nog extra

zanglessen genomen omdat het zo hoog gezongen moest worden”. In de studio in Amsterdam maakt hij kennis met de muzikanten. De opname is om negen uur ’s ochtends. “Ik moest wisselen met Joke Bruijs want die wilde niet zo vroeg. Dat had ik natuurlijk ook moeten zeggen! Er was geen tijd om de opname terug te luisteren, heel gek allemaal. Toen ik het uiteindelijk wel terughoorde vond ik het magertjes. Ik had natuurlijk met mijn vuist op tafel moeten slaan, om meer tijd te krijgen om het nummer me goed eigen te kunnen maken. Nu moest het allemaal in een week tijd.”

Supergoed

Tijdens de *live*-uitzending gaat het volgens Peter Adriaanse juist prima. “Supergoed zelfs, inmiddels had ik het lied mezelf wel eigen kunnen maken”. *De woorden, die schieten tekort* eindigt in de middenmoot. “Ik zing het nummer nu nog wel eens, maar dan wat aangepast aan mezelf. Het was al met al niet slecht voor me om mee te doen en het kwam mijn populariteit wel ten goede”.

Navraag bij bassist en tekstschrijver Peter Slager van Bløf leert dat de band het liedje niet zo goed vond; dat was de voornaamste reden om niet mee te doen.

1 Opkomstlijst. Peter Adriaanse zingt als tweede.

2 De artiesten, met Peter Adriaanse (tweede van rechts) en Karin Bloemen (midden). Foto: DPL